

18. мај 2014.

Велики српски књижевник, академик и први председник Савезне републике Југославије Добрица Ћосић преминуо
ј
е
у 93. години
у Београду.

Ћосић је рођен 29. децембра 1921. у Великој Дренови, недалеко од Трстеника.

Средњу пољопривредну школу похађао је у околини Неготина. У партизански покрет укључио се на самом почетку, 1941. године, где је био је политички комесар Ресавског партизанског одреда. После рата завршио је Вишу политичку школу "Ђуро Ђаковић" у Београду.

Први роман "Далеко је сунце" објавио је 1951. године. То је књига с темом из Другог светског рата и револуције. Роман "Деобе", објавио је 1961. Ћосићеви "Корени", објављени 1954, је један од првих модерних српских романа.

Вишетомни роман "Време смрти", објавио је од 1972. до 1975. године. Јунаци из "Корена" нашли су своје место у том роману о Првом светском рату, борби, страдању и трагедији српског народа. Осамдесетих је објавио дела "Време зла": "Верник","Грешник" и

"Отпадник".

Ћосић је књигу "Време власти" објавио 1995. године, од 2001. до 2008. у шест књига дневник "Пишчеви записи", а "Време змија" 2009. године. Најновију књигу - дневник "У туђем веку" представио је почетком јуна ове године.

Добитник је бројних награда за књижевност у Србији и неколико књижевних награда у свету а три пута је номинован за Нобелову награду за књижевност, 1981, 1989. и 2011. године. Читава његова јавна, књижевна и публицистичка делатност била је посвећена егзистенцијалним проблемима српског народа. Неретко је називан "оцем нације", у позитивном, али и у пежоративном смислу.

У више наврата још шездесетих указивао је на егзодус Срба са Косова и Метохије због чега је годинама био политички анатемисан и искључен из јавног живота, потом је деценијама био нека врста политичког дисидента.

Успротивио се смени Александра Ранковића 1966. године, а 1984. је био међу оснивачима Одбора за одбрану слободе мисли и говора, који је бранио све противнике социјалистичке Југославије, без обзира на политичке ставове или националност. Две године касније био је један од аутора Меморандума САНУ, у којем је анализирана тадашња ситуација у Југославији. Меморадум је наишао на бурне реакције у целој земљи.

Ћосић се сматра за идејног зачетника Српске демократске странке у Книну и истоимене странке у БиХ, крајем осамдесетих и почетком деведесетих година.

За председника Савезне Републике Југославије, коју су, после распада бише СфРЈ, чиниле Србија и Црна Горе, изабран је 27. априла 1992. године. После само годину дана и сукоба са председником Србије Слободном Милошевићем, смењен је са те функције.

Године 2000. прикључио се покрету Отпор, али је касније изјављивао да то не би учинио да је знао да је финансиран из иностранства. Ћосић је био и први српски интелектуалац који је отворено предлагао поделу Косова и Метохије још деведесетих година.

После 2000. подсећа Танјуг, објавио је дела Пишчеви записи, Српско питање, Писци мога века, Косово, Пријатељи, Време власти и Време змија. Последњи Ћосићев роман Време змије изашао је 2009. године и у овом роману реч је о дневничким белешкама које су настале у време НАТО бомбардовања од 21. марта 1999. до 1. јануара 2000.
г
одине. Члан Српске академије наука и уметности био је од 1970. године.